

тѣхъ, така и самы-ты прѣдставленія станжлы сж не друго-яче, освѣнь чрѣзь отдѣленіе бѣлѣгы-ты, съвѣкупены въ единъ прѣдмѣтъ, и именно у „чловѣка“, като сжщество разумно, свободно и словесно.

§. 23.

Нито съ различеніе, нито съ вникваніе не ся прави нѣчто отъ прѣдставленія. Това сж само приготовителни прѣхвати.

Изясненіе. Различеніе-то и вникваніе-то имжть работж съ готовы прѣдставленія, станжлы или чрѣзь устѣцанія, или по силж на въображеніе-то и на память-тж (глядай §. 15, 16.) и самогы *размѣшашь*, а негы правять. Чрѣзь тоя размѣтъ не само ся различавать по между си прѣдставленія-та, нъ още ся открывать и заключаеми-ти у тѣхъ бѣлѣзи, кои-то чрѣзь особено дѣйствіе отъ мысленіе-то, можть да съставять прѣдмѣтъ за да ся направять изново прѣдставленія. По това различеніе-то и вникваніе-то, като дѣйствія, что пригото-влявать вещество за послѣдующе по тѣхъ дѣйствіе отъ мысленіе, наричать ся *прѣхваши пригошовишелни*.

§. 24.

Собетвенно образователна-та сила ся пада на *отшлѣченіе-шо*, по кое-то ся вкарвать въ съзнаніе новы прѣдставленія.

Изясненіе: Това е ясно отъ самый наумъ за *отшлѣченіе*, кое-то като да отдвоява отъ прѣдмѣта бѣлѣгы, съ него сраснжты (concreta), тагы прави отдѣльны прѣдмѣты, и така прави отъ прѣдставленія-та размѣтнжты по-прѣжны прѣхваты — по различеніе и вникваніе — новы прѣдставленія, кои-то имжть за свои прѣдмѣты отдѣльны бѣлѣгы на вещи. (гляд. §. 22.)